

கிறிஸ்மஸ் பாட்டி இன்று மாலை. நாம் வலேசை செய்யும் அந்தப் பிரமாண்டமான கார கம்பனியின் ஊழியர்கள் ஒன்றாகக் கலந்து ஆடிப் பாடி உண்டும், குடித்துக் சிலர் அதற்கும் கொஞ்சம் மலேயும் மகிழும் தினம்.

பல வருடங்களாக அந்த நிறுவனத்தில் வலேசை செய்தாலும், கடந்த 15 வருடங்களாக இந்தப் பாட்டிக் கு சினந்து கிடயாது. இப்போ நாம் வலேசை செய்யும் இடத்தில் மாதம் ஒருவர் எதோ ஒரு மரணச் செய்தியை வந்து சொல்லியபடியே இருப்பார். இந்தச் செய்தி இன்று அல்ல அன்றும் இருந்திருக்கும், ஆனால் அதனை கடைக்கும் வயதோ! அல்லது அதனை உள் வாங்கும் மனமோ!! அப்போ இந்த இதயத்திற்கு இருந்ததில்லை. இளமை! இளமை!! இளமை!!! இதற்கும் முதுமகைகும் -மலை- பொதுவாக இருக்கின்றது. இந்த மடைமட்டும் இல்லலை என்றால் இங்கு முக்கால் வாசிப்பேர் முதுமதைதான்.

இந்த முதுமலை சில நேரங்களில் தத்துவம் பசும், பல சமயங்களில் தத்தளிக்கும். ஒரு கவிஞர் சொன்னார் இளசுகள் வயசுக்குவர, அனுபவிக் கத்துடித்துக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள். முதியவர்கள் வயசுப்போக எல்லாம் முடியப்போகாதே என்ற பயத்தில் இளசுகளையும் சிலசமயம் முந்திக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள்.

இப்படியாக அடுத்த ஆண்டு இந்த கிறிஸ்மஸ் பாட்டியில் கலந்து கொள்ள நான் இருப்பனோ என்ற அச்சத்தில் தான் பல வருடங்களாக கலந்து கொள்ளாத இந்த பாட்டியில் இன்று கலந்து கொள்கின்றனே.

நேரம் மாலை 7 மணி வின்றர் காலம் என்றதால், நேரத்துடன் வளிச்சம் மறைய, மின் ஒளிகள் பலவண்ணங்களில் ஒளி பரப்பத் தொடங்கின.

அந்தப் பிரமாண்டமான உணவு விடுதியில், நடவில் ஆடப் பாட இடம் விட்டு, சுற்றிவர அமரக்கதிரகைகள் இடப்பட்டும் இருந்தன. ஜோடி ஜோடியாக பலர் வந்தனர். சிலர்

தனித் தனியாக வந்து ஜோடி ஜோடியாக அமர்ந்தனர். ஆண்கள் பலரையும் என்னால் இனங் காணமுடிந்தது, ஆனால் பெண்கள் பலரையும் அவர்கள் வாய்திறந்து பசேும் மட்டும், அவர்கள் யார் என்று திரியாத வண்ணம் முகத்திற்கு மூலாம் பிசி வந்தனர்.

வலேசையெய்யும் போது அனவையும் ஒருவகையான ஆடையுடன் வருவார்கள். இப்போ அவரவர் விரும்பும் ஆடகையில் வந்து இருக்கிறார்கள். ஆடபாதி ஆள் பாதி என்பார்கள்! உண்மையான இங்கு வந்த அந்த யேர்மன் பெண்களில் பலரும் ஆடபாதிதான்.

இந்தப் பாட்டிக்கு என்றே 2 மாதம் கடும் டயட்டில் இருந்தது அவர்களது இடையில் திரிந்தது. கட்டிய மனவையுடன் பசேுவதை விட, நாம் ஓவ்வொருவரும் வலேசையெய்யும் இடத்தில் பசேும் பழகும் பெண்கள்தானே அதிகம். நாம் நன்றாக வாழ்வதற்காக வாழ்வின் பாதி நேரம் வலேசையெய்யும் இடத்தில் அல்லவா சலவா செய்கின்றோம்.

நேரம் 8.00 மணி திரிந்தில் ஒரு ஆணும், ஒரு பெண்ணும் வருவது திரிந்தது. யார் என்று திரியவில்லை. கிட்டவந்ததும் தான் திரிந்தது அது எம்முடன் வலேசையெய்யும் அவர்கள் தான் என்று. பெண்களுக்கு மூதலிடம் அது நம்மிடம் மட்டும்ல்ல, இது பொதுவான கலாச்சாரம். வந்தவர் பெண்ணின் யக்கெட்டை கழட்டி உதவினார். அவளும் உரிமையுடன் இடையை நெளித்து, கைகளைத் துக்கி, எங்கு எங்கு அழகு கொட்டிக்கிடக்கிறதோ, அதனை ஒரு சூயவிளம்பரம் செய்து சூழன்று நின்றாள். பதிலுக்கு அவனின் உதவிக்கு நன்றியாகக் கட்டிப்பிடித்து கன்னத்தில் ஒரு மூத்தமிட்டு அமர்ந்தாள்.

இன்னும்பொரு ஜோடி மசேயில் வணும், பியரும் இருக்கு, அதில் போதலை இல்லலை என்று இருவரும் களைகைக் கோத்து பிசைந்து கொண்டு இருந்தனர். எதுவாமே தப்பும் என்று எண்ணினால் தான் தப்பும், மற்றும் பிசை வசாதரணமாக யாவும் நடபெற்றுக்கொண்டு இருந்தது. வண்ணவிளக்கும் பிஜே இன் பாட்டும், மெதுவாக யாவரையும் கிளர்ந்து எழுவதைக்கொண்டு இருந்தது. ஓவ்வொருவர் வருகையின் போதும் மத்தாப்பும் வெடிப்பும் போல் எல்லோரும் ஒரு புன்னகையை உதிர்ந்து விட்டும், தத்தம் மசேயில் இருப்பவர்களுடன் கததைக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

என்னடா இதுதான் பாட்டியா? என்ற எண்ணம் அபிமனத்தில் மயேந்தவண்ணமே இருந்தது. பாட்டி ஒழங்கு செய்த பெண் நம்முன்னே வந்து இனி நீங்கள் உணவம் உண்ணலாம், யாவும் ரெடியாக மசேயில் உள்ளது, உங்கள் விரும்பும் போல் திரிவம் செய்யுங்கள். யாவரும் எங்கள் கிறிஸ்மஸ் வாழ்த்துக்கள் என்றாள்.

எவரும் ஓடிப்பிடித்து உணவம் எடுக்கச் சலல்லவில்லை. காரணம் பொறுமையெய்யும் அல்ல, எருமையெய்யும் அல்ல, அவர்களுக்கு குடித்தது போதுமா? அல்லது இன்னும் குடித்துவிட்டும் உண்போமா என்ற பட்பிமன்றம் மனதுக்குள் நடந்துகொண்டு இருந்ததே, அந்தப் பொறுமையைக் காரணம்.

கல்யாணம் பண்ணிட்டோம், பிள்ளை பெத்திட்டோம், தாத்தாவகிவிட்டோம், இனி எமக்கு எதற்கு என்று அந்த அந்தப் பருவத்தில் எதையெய்யும் அனுபவிக் காது தியாகிகள்தான் நாம்.

திரும்பும் நடக்கும் முன் வரும் மனவையெய்யும், கணவனுக்கு நல்லவனாக, நல்லவளாக

இரூக் வணேட்டும் என்றும், அப்போது மகிழ்வில்லை. திருமணத்தின் பின் ஆட்டம் பாட்டம் எல்லாம் குடும்பத்துடன் தான் என்று போட்ட சட்டம் அதனையும் அனுபவிக் கவிடவில்லை. சரி என்னதான் நடக்குது உலகத்தில் இப்போ! எம்மை கடைக்க யார் என்று வயதுக் கவசத்தை மாட்டிக்கொண்டு, பாட்டிக் கு வந்தால் அந்த, அந்த, வயசிலும் அவன் அவன் மகிழ்வாக ஏதோ ஒன்றைச் செய்து கொண்டிருந்தான் இரூக் கின்றான்.

முன் மசேயில் இரூக்கும் சோடி 24 வயது, நிச்சயமாக அந்தவயதில் அவன் செய்ததை நான் செய்வில்லை. பக்கத்து மசேயை வயசு 40, அவன் செய்யும் வலைகளில் பாதியும் நாம் எண்ணவும் இல்லை. பின்னே ஒரு 60 வயது அவர்கள் காணும் மகிழ்வு நாம் நாளையும் காணமாட்டோம்.

இப்படியாக குடும்பக் காமலே என புத்தி துமாறவதைத் தடுப்பது பாட்டி. பலரும் உணவு உண்டு முடிந்து இரூக்கைக் கு வரட்டீ ஜே பாட்டுப்போட்டார். அவ்வளவுதான் மின்மினிப்பிச்சிகள் போல் பறந்து பறந்து ஆடத்தொடங்கினர். யாருடைய ஜோடி யார் என்று எனக்கு அல்ல, அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. ஆட்கள் பாதி! அதிலும் பாதியை கழட்டி கதிரைக் குப் போட்டுவிட்டு ஆடச்சென்றனர்.

கதிரைகள் மட்டும் ஆட்களுடன் அடக்க ஓடுக்கமாக இருந்தது. எவ்வளவு இயல்பாக இயற்கையாகத் தோன்றவணேட்டமோ அந்த அளவு தோன்ற ஆட்களைத் துறப்பதில் அண்களை மிஞ்சி நிற்பவர்கள் (யேர்மன்) பண்கள்.

எல்லோரும் ஆட, ஒரு இளைஞனும் ஒரு யுவதியும் அமையாத பார்த்துக்கொண்டு இருந்தனர். ஆட்டத்தை அல்ல. ஒருவர் ஒருவரை பார்த்து இரசித்தவண்ணம் இருந்தனர். அவள் முகத்தில் படரும் மயிரை அவன் மெல்ல வரூபி பின்னே எடுத்துவிடுகின்றான். அவன் அதனை விரும்பாதவாறு கையைத் தட்டிவிடுகின்றான். மசேயில் இருந்த ஒரு அப்பிள் பழத்தை கடித்துவிட்டு அவன் வகைக்கின்றான், அவன் அதனை எடுத்துத் தீ கடிக்கின்றான். அவன் அதனை தடுத்து பறக்கின்றான், அப்பிள் மசேயில் நழுவியபின்னும் அவர்களது விரல்கள் விலகாது ஒருவரை ஒருவர் தீண்டியவண்ணம் இருந்தது. இதுதான் வரைமுத்து சொன்ன காதலின் முதல் நிலையே என எண்ணத் தோன்றியது. இரண்டு கதிரையில் இருந்தவர்கள் இப்போ பாதிக் கதரையை காதலுக்கு வாடகைக் கு கொடுத்து விட்டார்கள். ஓவ்வொரு கதரைக்கும் ஒரு மூத்தம் கன்னத்தில் விழுந்த வண்ணம் இருந்தது. அவளும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு ஆனால் மகிழ்வை மறந்துக்கொண்டு, மறும்புகைக் காக்க ஏங்கிக்கொண்டும் இருந்தாள்.

கன்னத்தில் இட்ட மூத்தம் இப்போ சரியான இடத்தை வந்து சேர்ந்தது. இரூவரும் எழும்பி வளையே சென்றார்கள். உள்ளே சிகரட்குடிக் கு அனுமதி இல்லை. எனவே பலரும் இப்படி எழும்பி வளையே சென்று சிகரட்குடித்துவிட்டு வருவார்கள். ஆனால் இந்த ஜோடிகள் சிகரட்குடிப்பதில்லை. அப்படி என்றால் எதற்காக வளையே சென்றார்கள்.

நான் மீண்டும் ஆட்டம் பாட்டம் நிகழ்வுக்குள் நுழைந்தேன். சற்றே நேரத்துக்குள் என்னுடன் வலை செய்யும் சியான தனிமையாக, சோகமா இருப்பதைப் பார்த்தேன். அவருக்கு வயது 64. இன்னும் இரு வருடத்தில் பின் ஷன் எடுக்கவாள் ளார். என்ன சீயான் என்று அவருடன் கதைத்தேன். ஏதோ ஒரு கவலை அவர் முகத்தைச் சிறுபிடித்திருந்தது. என்ன நடந்தது என்றேன். அவர் அழும் நிலைக்குச் சென்றுவிட்டார். 6 போத்தல் பியர் குடித்த மகைக்கான 6 கோடுகள் அவரது மசேயில்

உள் மட்டையில் போடப்பட்டது இருந்து. இவ்வளவும், உள்ளே சினைற்படியால் இவர் எதனையும் ஒளிக் காது எனக்கு சொன்னார். அவள் என்னகைக் காசுக் காத்தான் விரும்புகிறாள். யார் என்றனே! ரீ னா என்றார். அட ரீ னாவிற்கு வயது 33 தானே என்றனே. தனக்கும் தரியும், ஆனால் அவள் வயது தடையில்லை என்கிறாள் என்றார். நான் காசுக் கு வயது என்ன தடவை ஆனால்! காதலுக்கு நிச்சயமாகத் தடதானே என்றனே. அவர் நான் இன்று சந்திக்க அவளை மறுத்துவிட்டனே அதுதான் கவலையாக உள்ளது என்றார். அவரது மனைவி இறந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. தனிமையில் தான் இருக்கின்றார், துணை தவேதான அதற்கு 33 துணையாக இருக்கும்மா. நான் சிந்திப்பதற்கு முன் தொலைபேசி அவரது நெஞ்சுக்குள் மணி அடித்தது. நேரம் இரவு 3 மணி அவர் விறு விறு என்று யக்கெட்டை மாட்பிக்கொண்டு புறப்பட்டார். பின்பக்கம் பார்த்தால் ஒரு 26 வயதுதான் மதிக் கலாம். அவருடைய நடையில் உற்சாகம் இருந்தது. ஒன்று உறுதியாகத் தெரிந்தது, இன்னும் 33 நிமிடங்களுக்கும் அந்த 33 இலக் கரணத்துவிடுவார் என்று.

வெளியே சரியான குளிர், ஆனால் வியர்க்க, வியர்க்க முன்பு வெளியேறிய ஜோடிகள் வந்து அமர்ந்தனர். இப்போது தான் எனக்கு ஒரு உண்மையான புரிந்தது, அவர்கள் உண்மையில் கணவன் மனைவிதான். ஆனால் இருவருக்கும் ஏதோ உடல் போலும், இப்போது அது முடிவாக வந்து விட்டது.

இருவரும் உணவாக ஒரு பிளேட்டில் எடுத்துத் தார்கள். ஒன்றாகச் சாப்பிடார்கள்;; ஒருவர் மாறி ஒருவர், ஒருவர் கடித்துவிட்டு வதைத் தமாறி மாறி எடுத்துக் கடித்தனர். ஜோடி என்றால் இப்படி அல்லவா இருக்க வேண்டும். என்று எண்ணிக்கொண்டனே. இப்போதுதான் இருவரும் வனை ஒடர்பண்ணினார்கள். ஒன்று இரண்டு என்று பல கிளாஸ்கள் காலியாகின. பல செல்பி எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

ஒரு முறை மட்டும் என்னிடம் போனதைத் தந்து ஒருபடம் எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அமையாக அழகாக போஸ் கொடுத்தார்கள். உண்மையில் பொருத்தமான ஜோடிதான். நான் சொல்லவில்லை. படம் சொல்லியது.

நேரம் அதிகாலை 5 மணி. மெல்ல, மெல்ல, பாட்டி ஓய்வு நிலைக்கு வந்தது. அதிகமாக மது அருந்தியவர்கள் டக்சிபிடித்து வீட்டு சினைற்றனர். சிலர் தொலைபேசியில் வீட்டுக்கு அழைப்பு அனுப்பவிட்டுக் காத்து நின்றனர். நானும் வீட்டுசெல்வதற்காக புறப்பட்டனே. அந்த இளம் ஜோடியும் புறப்பட்டதயாரானார்கள். ஏதோ உலக அழிவிற்கு முந்தி மூத்தம் போல் வெறித்தனமாக இருவரும் மூத்தம் கொடுத்துக் கொண்டனர். நான் குடித்த வனை கொடுத்த வெறி என்னெண்ணிக்கொண்டனே.

இருவரும் வாசலில் வந்து நின்றனர். நான் படம் எடுத்துவிட்ட நட்பின் காரணமாக என்ன வனை குடித்தபடியால் கார் ஓடமுடியாதா? டக்சிக்;கா வெயிட்பண்ணுகிறீர்கள் எனக் கேட்டனே.

அவர்கள் சொன்பதில் என்னைத் தபிக்கி வாரிப்போட்டது.

ஆம் அவள் தனது கணவனுக்காகவும், அவர் தனது மனைவிக் காவும் வாசலில் காத்து நிற்கின்றனர். நான் எனது காரை எடுக்கப் புறப்பட்டனே. அவளது கணவன் அவளை வந்து கட்டி மூத்தமிட்டு அழைத்துச் செல்ல, இவன் தனது மனைவிக் கு கட்டி மூத்தம் கொடுத்து அவளுடன் ஏறிச் செல்ல. நான் ஒருதலகை காதலா அல்லது இருதலகை

காதலா எனக் குழம்பியவண்ணம் சனெற்றேனே.

என்ன பொருத்தம் இருவரையும் ஏற்றிச்செல்லும் வண்டியும் ரோயாட்டா ஜீப்.
பின்னே அந்த செப்பினி ரயைர் பின் கதவில் பரெதாகத் தரெந்தது. அவர்கள் வாழ்க்கை
எப்ப பஞ்சரானாலும் மறுவாழ்வாக்கு செப்பினி உடன் கைகொடுக்கும்.

- 000000

0000000000 (April 2016)